

עולם, אל תשאל את אלה שנחטפו מן המוות

עולם, אל תשאל את אלה שנחטפו מן המוות

לאן דרכם,

לעולם דרכם אל קברם.

מרצפות עיר זרה

לא הונחו עבור צילי צעדי פליטים –

חלונות הבתים, שמשקפות ימי שנות אדם על הארץ

שולחנות ניידים למתנות מן השמים שבספרי תמונות –

לא לוטשו עבור עיניים

שלגמו ממקור האימה.

עולם, ברזל נחוש צילק את קמט חיוכם;

בכייף אליך היו באים,

בגלל זיוך באים,

אך איפה שמחוסרי בית שוהים, נובלות כל הדרכים

כמו פרחים חתוכים –

אבל, בשבילנו בגולה

הייתה לנו לחברה: השמש בשקיעה.

באורת-יגונה מבורכים

אנו מוזמנים לבא אליה עם עצבנו,

שהולך לידנו:

ללילה מזמור.